

'Weggeglipt'

Ds. E. Heres

Professor J. Kamphuis, emeritus hoogleraar van de Theologische Universiteit van de GKV te Kampen, hoopt over enkele maanden 90 jaar te worden. In verband daarmee heeft de Gereformeerde Kerkbode voor Groningen, Fryslân en Drenthe onlangs een vraaggesprek met hem gehouden. Zelf lees ik dit kerkblad niet. Maar B. de Roos heeft op zijn weblog, 'Artikelen over gereformeerd leven in Nederland', uit het interview geciteerd en van zijn commentaar voorzien. (U kunt het artikel van B. de Roos vinden op <http://bderoos.web-log.nl/bderoos/2011/06/index.html>).

In het interview gaat het ook over de breuken die recent geslagen zijn in de vrijgemaakte kerken. En dat doet wat met een mens. Zeker ook bij prof. Kamphuis.

Ik citeer nu enkele zinnen die de hoogleraar in dit verband gezegd heeft: *'Ds. Heres glipt weg, ds. Hoogendoorn heeft nog wat geprobeerd, ook weg, en ds. Van Gurp is weg. Toen Van Gurp, een oude studievriend, die stap zette, heb ik daar nachten van wakker gelegen. Maar bij alle zorg om de kerk die ik toen had, kon ik Van Gurp niet volgen. Ik heb destijds ook wel gedacht: ben ik nou te slap? Maar daar ben ik met overtuiging bovenuit gekomen. Ik behoorde te blijven. Er is ook het 'lijden aan de kerk'. 'Weggaan' was geen optie. (...)*

Met br. B. de Roos zeg ik dat ik prof. Kamphuis hoog heb. Met grote dankbaarheid denk ik terug aan de colleges die ik bij hem heb mogen volgen en aan zoveel publicaties, waarmee hij indertijd de opbouw van het gereformeerde leven heeft gediend.

Wat ik vooral ook meegekregen heb van prof. J. Kamphuis dat was dat je met de belijdenis van de kerk en de belijdenis inzake de kerk geen loopje mag nemen. Wat heeft hij zich gekeerd tegen het denominatie-denken en tegen de pluriformiteitsleer. Ik wijs als voorbeeld (er is veel meer te noemen) op het artikel 'Gemeenschap-in dienst' dat als laatste hoofdstuk is opgenomen in het boek *Een uitgemaakte zaak*, Kampen 1987. In dat artikel wijst prof. Kamphuis er op dat het 'interkerkelijke denken' getuigt van een visie op de kerk 'die zich radicaal verwijderd van de openbaring van de Schrift over de kerk als lichaam van Christus, als de vergadering van de burgers van het Koninkrijk, als gemeenschap der heiligen.'

Maar het kan verkeren. De gereformeerde kerken vrijgemaakt zijn fundamenteel veranderd. Br. B. de Roos noemt in zijn artikel nog eens weer een hele rij van zaken op waaraan deze fundamentele veranderingen kenbaar zijn. Met name ook het verdwijnen van het Schriftuurlijke zicht op de kerk speelt daarin een rol. Deze ontwikkelingen zijn kerkelijk 'geijkt' in bijv. een synodaal besluit als dat over het toelaten van gasten aan het Heilig Avondmaal die geen kerklid zijn. Maar ook plaatselijk komt dat verdwenen zicht op de kerk aan het licht. Te denken is daarbij aan het feit dat de GKV in Dalfsen dit jaar samen evangeliseert met andere kerken in het dorp op de Blauwe Bogendagen. Het is geen nieuws als ik hier schrijf dat de GKV fundamenteel veranderd zijn.

Daarom doet het pijn als prof. Kamphuis in het interview stelt: *'Ds. Heres glipt weg'*. (Een bewering die dan natuurlijk ook geldt voor de andere gemeenteleden die zich afgescheiden hebben van de GKV). 'Wegglippen' wil zeggen dat je stilletjes er tussenuit geknepen bent, zonder toelichting, zonder verantwoording.

Dat doet pijn, want ook prof. Kamphuis kan weten dat onze strijd als verontruste predikanten jaren geduurd heeft. Het 'Manifest' van de predikanten van 'Gereformeerd blijven' is nog steeds toegankelijk en te lezen. Verder is het niet onbekend gebleven dat er ook vanuit Dalfsen brieven met revisieverzoeken naar de laatste GKV-synodes zijn gegaan. Maar wat prof. Kamphuis vooral ook zou kunnen weten, als hij de ontwikkelingen gevolgd heeft, dat is dat in Dalfsen een uitvoerige Verklaring is gegeven van de kerkelijke stappen, zoals die hier vorig jaar februari gezet zijn.

Als er één ding niet waar is, dan is het wel de bewering dat wij stilletjes 'weggeglipt' zouden zijn. Het is ook pertinent niet waar dat wij afscheid genomen hebben van de Kerk van Christus. Er moesten kerkelijke stappen gezet worden juist om gereformeerde kerk te blijven! Iets anders is wél waar: De

Gereformeerde Kerken Vrijgemaakt zijn stilletjes ‘weggeglippt’ van het oude fundament. Veel ontwikkelingen zijn sluipenderwijs geaccepteerd en in praktijk gebracht. En inmiddels ook door synodebesluiten gesanctioneerd. Als voorbeelden noem ik het accepteren van Schriftkritische opvattingen t.a.v. bepaalde Bijbelgedeelten, het accepteren van de NGK terwijl men daar de Schriftuurlijke lijn inzake vrouwelijke ambtsdragers losgelaten heeft, het loslaten van het kerklidmaatschap als voorwaarde voor toelating tot de viering van het Heilig Avondmaal, enz. Zoveel zaken waarin ronduit het Woord van God en de Schriftuurlijke belijdenis in geding zijn. En als je dan moet vaststellen dat de principiële verantwoording is uitgebleven? ‘Wie ingrijpend verandert, moet zich verantwoorden’, schreef prof. De Bruijne in een hoofdartikel over de veranderde GKV, in het weekblad De Reformatie (Jrg. 83, nr. 14, 2008). Die verantwoording is uitgebleven. Maar inderdaad, de GKV zijn ingrijpend veranderd. Een kerkverband dat stilletjes is ‘weggeglippt’ van het spoor van de wettige kerkvergadering. Weggeglippt naar de vergaarbak van een niet-gereformeerd oecumenisch streven. De deelname aan de Nationale Synode van Dordrecht (o.a.) getuigt ervan. Met het woordje ‘weggeglippt’ in het interview geeft prof. Kamphuis een treurige vertekening van de feiten. Wat een teleurstelling voor zoveel verontruste broeders en zusters, die monddood werden gemaakt en die door de landelijke en plaatselijke kerkelijke besluiten gedwongen werden mee te gaan met een koers waar zij niet langer verantwoordelijkheid voor konden en mochten dragen. Wat een teleurstelling dat juist deze emeritus hoogleraar in de afgelopen jaren er veelal het zwijgen toe heeft gedaan. Natuurlijk is het begrijpelijk dat vanwege de hoge leeftijd iemands pen steeds meer moet blijven rusten. Maar de woorden die dan wél gezegd worden, die doen er toe. ‘Weggeglippt’, ik hoop dat nog veel broeders en zusters de misvatting zullen doorzien. Wat zou het een zegen zijn wanneer binnen de GKV het oude vuur van de gereformeerde belijdenis weer helder zou gaan branden. Laten wij de HERE er om blijven bidden.